

Тъкмо се наведохъ! Блъсна ме той, взе я, и почна да бѣга!

Азъ хвърлихъ бастуна слѣдъ него и ударихъ госпожата . . . съвсѣмъ малко!

Госпожата. — Ба, ба, съвсѣмъ малко! Азъ не мога да легна на гърба си . . . Одихъ и при докторъ!

Въ банята не смѣя да ида! Смѣятъ ми се, че имамъ синьо! Азъ пъкъ обичамъ чистотата! Поне 3 пти въ недѣлята! Азъ съмъ чела отъ извѣстния . . .

Сждията. Стига, стига, госпожо! Послѣ. Кой счупи витрината?

Тлъстъ евреинъ. И двуица, господинъ судия! Се сбориха, послѣ — трясъ мой витрина! Голѣмо зянъ. Сега джами много скупы, господинъ судия! Много! Ино малко па, че 10 левъ! Много скупы!

Сждията. Моля! Да говори втория обвиняемъ.

II обв. Всичко дѣто каза първиятъ господинъ е лъжа! Той бѣше задъ мене!

I обв. (скача) Не е вѣрно!

Сждията. Мълчете сега вие!

II обв. Пуснахме се къмъ угарката, и понеже азъ бѣхъ по-близо, азъ я взехъ. Господинътъ отъ ядъ хвърли бастура слѣдъ мене, като нарани смъртно госпожата.

Сждията. Какъ смъртно? Нищо подобно; госпожата е жива!

I обв. Той отъ радостъ, че намѣрилъ тютюнъ, господинъ сждия, бѣ полудѣлъ.